

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Данас, браћо и сестре, данас је недеља која нас подсећа на два најважнија догађаја у историји овога света и посебно у историји човека. Први догађај који се опевава у данашњим светим песмама јесте прогнање праоца Адама из Раја. Зашто је он истеран из Раја, како је туговао због тога, како је очекивао да се поново врати у тај Рај и како је ту своју чежњу пренео на своје телесне потомке који су после њега уследили овде на земљи. То је један дакле тужан догађај којег се сећамо данас - губљење Раја. А са друге стране исто тако данас прослављамо наш повратак у Рај. Како то у истом дану да се деси и једно и друго? Због чега је Рај закључан? Зашто је Адам протеран из Раја? Зато што је нарушио заповест Божију. А та заповест је била у посту, јер му беше дозвољено да једе од свакога дрвета у Рају, али од једнога које се зове дрво познања да не једе, јер у који час окуси умреће. Дакле, наложено је у Рају било уздржање у храни од нечега, макар то било и посебно дрво. Дакле, то је једна врста поста. Први пост који се помиње у Библији и Староме и Новоме Завету јесте тај пост који је Адаму још у Рају био наложен. И гле, Адам је са Евом нарушио ту заповест Божију и јео од забрањенога рода. И шта се десило? Изгубио је Рај. Истеран је из Раја. Рај је закључан. На врата Раја постављен је херувим са пламеним мачем да чува да се не би вратио у Рај неприпремљен. И Адам истеран из Раја седео је према Рају, ридао је и плакао је и оплакивао своју несрећу, свој губитак, своју пропаст.

А ево данас, браћо и сестре, и ми се данас налазимо пред вратима тога закључаног Раја и треба да уђемо у њега. Како? Где нам је кључ? Како да отворимо врата Раја? Исти кључ, браћо и сестре, којим је Рај закључан, тим истим кључем ми данас откључавамо тај Рај и улазимо у њега. Адам је изгубио Рај нарушавањем поста, а ми задобијамо Рај држањем поста. Зато је ова света недеља постављена пред сами почетак Светог Великога Поста који нас припрема за улазак у Рај. А Рај то је уствари Васкресење Христово и наше васкрсење са Њим. Зато се ми припремамо да уђемо у тај Рај постом и молитвом, светом тајном покајања и исповести. Јер нема човека да живи а да не греши у овоме животу, па је зато Господ знајући слабост наше људске природе одредио и одговарајући лек како да се против греха боримо и како да душу своју очистимо. Нема другога средства и начина, нема другога детерцента којим бисмо могли душу своју да оперемо и очистимо сем свете тајне покајања и исповести. Дакле пут спасења, пут уласка у Рај је исти онај којим је Рај изгубљен. Нама данас изгледа то тешко, изгледа нам немогуће. Није! Господ је у данашњем Светом Јеванђељу рекао како је лако задобити спасење. Оно се налази у нашим рукама. Јер каже Господ: „Ако ви опраштате грехе ближњима својима и Отац ваш Небески опростиће вама грехе ваше.“ И с друге стране: „Ако ви не опраштате грехе ближњима својима у односу на вас, дакле онда и Отац ваш Небески неће опростити вама грехе ваших.“ Ето то је сав пут спасења. Зар је то тешко помирити се са братом, затражити опроштај и опростити и ти њему и он теби да бисмо опроштени и збратимљени кренули заједно путем спасења. И тада можемо да очекујемо да Господ опрости нама грехе наше који су неупоредиво и неизмерно већи од греха било ког човека према нама, који нас је нечим увредио, ожалостио, оштетио и било шта друго. Ми далеко веће грехе имамо према Оцу своме Небеском почевши од Адама па до данас. То је наша непослушност према заповестима Божијим, према Закону Божијем.

Али ето, Господ је спреман да за нашу малу жртву, да опростимо један другоме, да он нама опрости те наше велике дугове. Тачно онако као што у оној причи јеванђељској када онај слуга није имао да врати господару свој дуг, него паде на колена и мољаше га да га сачека и да ће му све вратити и господар му опрости сав његов дуг који беше велики десет хиљада талената. А тај слуга изађе и нађе свога садругара, који му је био дужан сто динара, ситницу једну и тражаше да му врати. Овај његов другар исто паде на колена пред њим и мољаше га да му опрости и овај не хтеде, него га баци у тамницу. И шта се деси? Оно што је господар опростио њему, господар је властан и да повуче своју реч. Када су јавили господару шта је тај слуга учинио, господар га је позвао и рекао му: „Зли слуго, не опростиш ли ја теби толики дуг и сажалио сам се на тебе, није ли требало да се и ти сажалиш на свога

другара?“ И онда баци господар њега у тамницу док не плати сав дуг. А никад га неће моћи платити. Ето томе данас Свето Јеванђење нас опомиње - ако опраштамо биће нам опроштено, ако не опраштамо неће нам бити опроштено.

То је једна велика порука, једна велика наука, браћо и сестре, које нам данашње Свето Јеванђеље пружа, а које нам и данашњи светитељ Божији преподобни Симеон Мироточиви, отац Светога Саве, показује да је смирење, трпљење, вршење заповести Божијих важније и од царскога престола. Јер он је оставио све то на земљи, кренуо за својим сином, уствари за Господом Христом, Његовим стопама следујући Његове речи „Ко се не одрекне себе и не пође за мношћем неће ући у Царство Небеско.“ И Свети Симеон је послушао те речи Христове оставио престо, оставио царство, оставио сва земаљска уживања и пошао у пустињу, на Свету Гору, да се тамо подвизава. А ми? Ми макар да то учинимо у односу на наш пост који сутра, ако Бог да, почиње и траје не недељу дана, не десет дана него седам пуних недеља. Није то тешко издржати ако се хоће. Јер каже једна пословица народна „Кад неко хоће нешто да уради нађе начина да то уради.“ Ако неће нађе разлог неки, али тај разлог није оправдање. Према томе, браћо и сестре, данас смо се наоружали тим примером Светог Симеона и преподобнога Мартиријана, којег данас наш отац Мартиријан слави као свој имендан. И они су нам показали да се без држања Заповести Божијих, без следовања путем Христовим којим је Он прошао, не можемо ући у изгубљени Рај. Пост је кључ, а наше врлине, наш труд и подвиг нам омогућава то да урадимо.

Нека Господ прими данашње свете молитве, нека дарује снаге да опростимо један другоме за све што је ко коме нажао учинио, а да би и ми од Господа примили опроштај и да би тако збратимљени и опроштени дочекали Васкрсење Христово и са Њим ушли у радост Вечнога Живота. Амин.